

Jesus och Tomas

***Nyckelvers: "Då sade han till Tomas: 'Lägg ditt finger här och se mina händer. Sträck ut din hand och lägg den i min sida. Sluta tvivla och tro.
Johannes 20:27***

***Utvalda bibelställen:
Johannes 20:24–29***

Aposteln Tomas kallas ofta för "den tvivlande Tomas". Men dagens lektion visar en lärjunge som befinner sig i en process av andlig tillväxt. Tomas hade missat Jesu första uppenbarelse för de andra lärjungarna. (Johannes 20:24) När de andra vittnade: "Vi har sett Herren", sökte Tomas bevis innan han kunde acceptera sina bröders berättelse. (Johannes 20:25) Han ville själv se spikmärkena och röra vid såren. Det kan låta hårt, men det är också mänskligt. Efter sorg kan man ofta frukta att bli vilseledd av förnyat hopp. Tomas var inte villig att blint acceptera påståendet att Jesus hade uppstått. Han ville ha en egen upplevelse, precis som de andra hade haft. Johannes 20:19,20

Åtta dagar senare befann sig lärjungarna återigen inomhus, med dörrarna stängda. (Joh 20:26) Jesu uppståndelse hade inte omedelbart undanröjt deras rädsla. Ändå kom Jesus och sade: "Frid vare med er." Dessa ömma ord från Mästaren skulle komma att bli en vanlig hälsning i de nytestamentliga breven

från Johannes, Petrus och Paulus, riktade till den tidiga kyrkan. Innan han vände sig till Tomas lindrade Jesus den spända stämningen i rummet samtidigt som han förmedlade en värdefull läxa. Tro innebär inte att vi låtsas vara orädda; det handlar om att lita på den uppståndne Kristus, som träder in genom dörren till våra hjärtan.

Jesus vände sig sedan till Tomas och upprepade orden i vår nyckelvers: "Lägg ditt finger här, ... sträck ut din hand", vilket återgav Tomas egna kriterier för tro. (Joh 20:27) Tomas var inte ensam om att först tvivla på att Jesus hade uppstått. På dagen för Jesu uppståndelse var alla lärjungarna tvivlare. De trodde inte på kvinnornas berättelse. Luk 24:11

Lukasevangeliet ger följande ytterligare redogörelse: "Jesus själv stod mitt ibland dem och sade till dem: 'Frid vare med er.' Men de blev förskräckta och rädda och trodde att de hade sett en ande. Och han sade till dem: 'Varför är ni oroade? Och varför uppstår tvivel i era hjärtan? Se på mina händer och mina fötter, det är jag. Rör vid mig och se, ty en ande har inte kött och ben, såsom ni ser att jag har. Och när han hade talat så, visade han dem sina händer och fötter. Ändå stod de där i oförmåga att tro, fyllda av glädje och förundran. Då frågade han dem: 'Har ni något att äta här?' Lukas 24:36–41

Jesu budskap till alla lärjungarna och till oss är detsamma som han gav till Tomas: "Var inte tvivlande, utan troende." (Johannes 20:27) Tvivel kan leda till förvirring och smärta, men här handlade det om lojalitet. Skulle Tomas anförtro sig åt Jesus eller fortsätta att hålla sig tillbaka? Tro är inte frånvaron av frågor; det är snarare att lägga våra liv i Jesu händer medan vi söker svar.

Tomas höll sig inte tillbaka utan svarade med en höjdpunkt i sin bekännelse till den uppståndne Jesus: "Min Herre och min Gud." (Joh 20:28). Här erkände Tomas inte bara Jesu uppståndelse utan erkände också sin Mästare som Herre. Jesus avslutar vår lektion med dessa djupsinniga ord, riktade till varje generation sedan dess: "Saliga är de som inte har sett och ändå har trott." (Joh 20:29) Vi kan aldrig röra vid Jesu sår. Låt oss dock utöva tro och förtroende för apostlarnas vittnesbörd, den Helige Andens inflytande och den uppståndne Herrens verk med att bygga upp Kristi kropp.